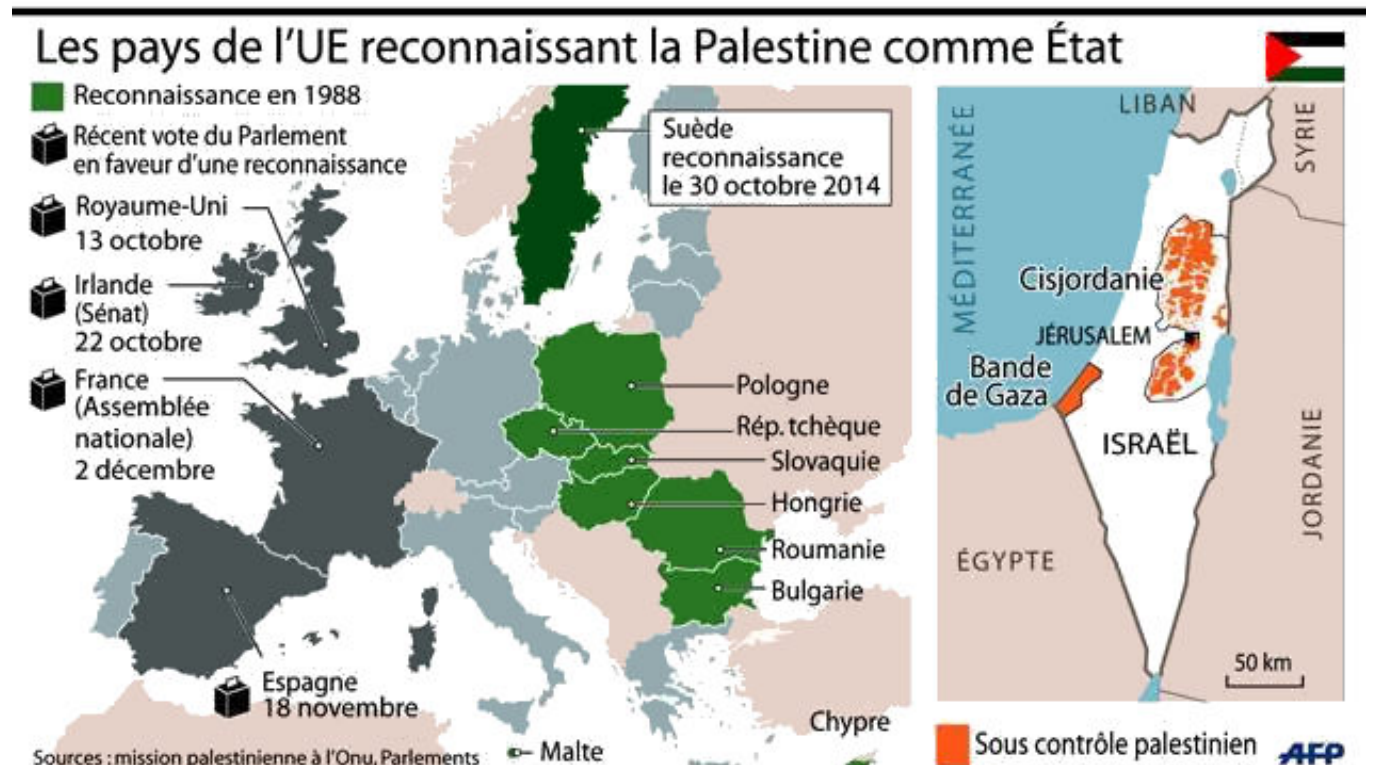

UN BRI D'ESPERANÇA

Organitzacions israelianes reclamen la creació d'un Estat Palestí

Déu estreny però no ofega. Per una vegada donarem crèdit als creients de bona fe. De la mateixa manera que un Feijóo pot ser President, també un Mújica, igual que un Reverter pot escriure, també va fer-ho Shakespeare, un somriure pot ser de la Cuca Gamarra o de l'Audrey Hepburn, tan dona és Sánchez Camacho com va ser-ho la Beauvoir... però hi ha diferències. Les mateixes que entre un jueu conegut per Netanyahu i d'altres que reclamen i lluiten per l'existència d'un Estat Palestí.

Convé recordar aquestes diferències perquè el dia a dia ens porta a globalitzar, a posar en un mateix sac els fems i la fruita. A base de veure imatges criminals pots caure en generalitzacions. Alemanya és nazi, dèiem fa uns anys sense aturar-nos a pensar en tots aquells alemanys que van jugar-se la vida per salvar a un jueu. Israel està sacrificant al poble palestí diem ara sense recordar i reivindicar els milers de jueus que lluiten per la pau i la convivència.

ELS PAÏSOS DE LA UE QUE RECONEIXEN L'ESTAT DE PALESTINA
 Vert: reconeixement al 1988 (Suècia, 2014)
 Gris fosc: a partir d'octubre del 2024
 Taronja: Sota control palestí

La Pau Ara, és una organització jueva que des de fa més de cinquanta anys lluita (sense armes) defensant el dret dels palestins a tenir un estat. No són ingenus, saben que no és el moment oportú. No són ànimes cànids, defensen Palestina sabent que així defensen l'existència d'Israel. No són traïdors a Israel, busquen la supervivència en pau del seu poble. Però tampoc són assassins i això els diferencia del seu estat presidit per Netanyahu.

El treball de Pau Ara, és recolzat per diverses institucions hebrees mundials (especialment europees). Homes i dones convençuts que un tros de terra, fins i tot allò que anomenem pàtria quan no tenim altres raons, no mereix la mort sistemàtica d'innocents.

Sempre ha existit aquesta minoria que manté viva l'esperança en la humanitat, però és bo recordar-la i estimular-la quan la seva pressió pot quedar esborrada pel soroll de les armes i l'odi, com si diguéssim per Netanyahu.

